

какъ не искаше да ся види съ бѣдно-то и хромо момиче; нъ това послѣдне-то малко ся грыжяше за това, защо-то то бѣше много смиренно и добродушно момиченце, и чякаше да го почитать по-горни-тъ хора.

Суета-та на това момиче не ся прѣкъсна дори и кога-то то порастна и станѣ доста възрастна мома. Тогавя тя още повече ся надуваше за хубость-тъ си, и не само тя, нъ и баща ѳ и имайка ѳ ся гордѣхѣ заедно съ неѣ. Тѣ мысляхѣ че никога не е имало толкова хубаво момиче на свѣта. Нъ слѣдѣ малко, тая красна мома съвсѣмъ ся поврѣди. Когато тя бѣше на пятнадесять години, и тѣ ся лѣжахѣ съ голѣмы надѣжды, неи станѣ голѣмо злочестіе. Хванѣ ѣ шарка-та, и кога-то оздравѣ, хубость-та ѳ съвсѣмъ ся изгуби. Лице-то ѳ, намѣсто да е гладко и бѣло-червено, стана много грапово; косата ѳ, коя-то по-напрѣдѣ кѣдро ся развѣваше по рамена-та ѳ, и коя-то тя чясто ходяше да глади и прави на оглѣдало-то опада и на мѣсто неѣ порасте ѳ друга, много проста. Това бѣше заплата-та на гордость-тъ, заплата горчива! Възъ това още и баща ѳ ся помина и остави малко иманіе за поминѣка имѣ. Така това момиче останѣ съ майкѣ си въ бѣдно състояніе.

Нека сега да видимъ какво стана съ бѣдно-то и хромо момиче. То когато бѣше на четыренадесять години майка му го настани да е учителка въ едно дѣвическо училище, гдѣ-то много го почитахѣ за добрый му характеръ и за способность-тъ му, та быде много честито.

Единъ день, единъ человекъ, кой-то бѣше прочють раноцѣлитель въ оня градъ, дойде да присѣтствува на испытаніе-то на момичета-та; той толкова